

Datum: 16.07.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Evropska komisija

Napomena:

Površina: 1781

Naslov: Da li bi nas napadali da smo partijski vojnici

Strana: 21,22,23

Intervju: Rodoljub Šabić

21

Fotografije: Milica Vučković / FoNet

Da li bi nas napadali da smo partijski vojnici

“Je li moguće da neko misli da je u redu i dobro za Srbiju da bude jedna od nekoliko zemalja na svetu koje nemaju nikakvo regulatorno telo? Je li moguće da neko misli da je dobro da se raspada Upravni odbor Javnog medijskog servisa? Nisam uopšte optimista i realno je očekivati da ćemo naići na zid, ali treba pokušati”

“Kada bi u Srbiji postojao REM...”, početak je rečenice koja bi zahvalovala duge, sitno ispisane stranice nastavka. Ovaj organ već dugo nije ono što bi trebalo da bude, a od početka novembra 2024. suštinski i ne postoji. Godinu dana kasnije (12. novembra 2025), izabran je novi, krnji Savet Rema od osam članova. Nakon što je vlast, uz kršenje zakona, pokušala da na mesto devetog člana iz redova nacionalnih manjina progura Ištvana Bodžonija, praktično Orbanovog čoveka, novoizabrani nezavisni članovi – Rodoljub Šabić, Ira Prodanov Krajišnik, Mileva Malešić i Dubravka Valić Nedeljković – podneli su ostavke.

Status kvo prekinut je pre nekoliko dana. Skupština je usvojila Autentično

tumačenje Zakona o elektronskim medijima, a ono kaže – mandat može prestati ostavkom tek nakon što formalno i započne. Pomenuta četvorka potom je odlučila da učestvuje u radu Saveta Rema.

Takva odluka izazvala je burne reakcije s obe strane – i vlasti i njenih protivnika. Deo opozicione javnosti ostrim kritikama zasuo je pre svih Rodoljuba Šabića, ali i tri članice, smatrajući da su tom odlukom o povratku dali paravan režimu za briselske pohvale. A neke od tih kritika nisu ni bile kritike – već optužbe i uvrede.

O Remu iz više uglova, ali i srpskom društvu i politici, razgovaramo sa Rodoljubom Šabićem.

VREME: Pošto se, u kontekstu Rema, često govori o relaciji srpsko

društvo – vlast – Brisel, kako bi, imajući u vidu tu osu, izgledalo da niste prihvatili Autentično tumačenje Zakona o elektronskim medijima?

RODOLJUB ŠABIĆ: Zaista ne vidim šta bi društvo dobilo da mi nismo to prihvatili. Situacija je, ako objektivno gledamo na stvari, krajnje jasna. Naime, podsetiću vas da je dokument Evropske komisije kojim je predloženo otvaranje klastera za Srbiju bio pripremljen pre ovog događaja i pre nego što se vlast uopšte upustila u kreiranje Autentičnog tumačenja. I u tom dokumentu naglašeno je da Rema, doduše, nema, ali da je vlast pokazala maksimalnu konstruktivnost.

Vlast je znači već bila postigla svoje »

Datum: 16.07.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Evropska komisija

Napomena:

Površina: 1781

Naslov: Da li bi nas napadali da smo partijski vojnici

Strana: 21,22,23

22 ■ **Uskoro dolazi na red pokretanje postupka za Upravni odbor javnog servisa ... Naše prisustvo tamo može obezbediti da u Upravni odbor RTS-a uđu ljudi koji su stručni, nezavisni i odgovorni**

poene. Prema tome, da smo odbili da postupimo po Autentičnom tumačenju, predstavili bismo sebe kao nekoga ko odbija da poštuje zakon, što vlast ne bi propustila da iskoristi. Dakle, vlast je sve vreme i plasirala Evropi da je civilni sektor nekonstruktivan i da je on zapravo blokirao REM, iako je istina da vlast ne želi REM, pogotovo ne onaj u kome ima i nezavisnih članova. Činjenice to obilato potvrđuju: od samog početka vlast je kasnila s tim procesom bez ikakvog razloga i tako nas dovela do situacije u kojoj Srbija nema regulatorno telo. Prema tome, odgovor na vaše pitanje glasi – ne bi se desilo apsolutno ništa dobro za Srbiju.

Glavna kritika koja se ovih dana čuje na vaš račun jeste da ste time dali legitimitet režimu.

Ta priča o "davanju legitimiteta" samo je ofucana fraza koja se koristi već godinama, a u osnovi je defetistička. Što to znači? Ne smete ući ni u jednu utakmicu, ne smete pokušati da popravite stanje, jer tako navodno dajete legitimitet nedemokratskom režimu. A najsmušnije i najžešće kritike dolaze od opozicionih predstavnika koji sede u parlamentu. Dakle, sede u Skupštini – koja je rezultat izbora koje smo proglasili za pokradene – i ne misle da time daju legitimitet. Ali zato ljudima koji uz podršku civilnog sektora pokušaju da uđu u neku instituciju i tamo uspostave nešto drugačije, njima prebacuju jer, bože moj, oni daju legitimitet!

Verujete li da se u Remu, u ovakvim uslovima, zaista može nešto uraditi? I ako da, onda kako, s obzirom na opstrukcije koje vlast sprovodi kada u institucije uđu ljudi koji nisu "njeni"?

Postoji jedna Brehtova rečenica koje se

■ **Nije isključena mogućnost da ćemo redovne parlamentarne izbore imati u decembru naredne godine. Pre toga će isteći mandat za tri člana Saveta, i to onih iz kategorije "zavisnih". Zar opozicija ne može da pruži baš nikakav doprinos tome da ta tri mesta dobiju nezavisni ljudi**

pridržavam čitav život – ko se bori, može i da izgubi, ko se ne bori, već je izgubio. Ako nešto ne pokušamo, sasvim sigurno nećemo uspeti. Da se razumemo, nisam ja preveliki optimista, ali je naša obaveza da pokušamo.

Je li moguće da neko misli da je u redu i dobro za Srbiju da bude jedna od nekoliko zemalja na svetu koje nemaju nikakvo regulatorno telo? Je li moguće da neko misli da je dobro da se raspada Upravni odbor Javnog medijskog servisa? Jer i tamo je većini članova istekao mandat. Javni servis sada nema organ upravljanja, a ne može ga ni imati budući da bi članove Upravnog odbora trebalo da izabere ovaj Svet Rema.

Brojne su situacije u kojima egzistencijalno važni zahtevi građana mesecima stoje nerešeni. Reč je o obveznicima čija prava zavise od Saveta Rema, poput izdavanja ili produženja dozvola, a čiji predmeti čekaju jer o njima naprosto nema ko da odlučuje. Ponavljam, nisam uopšte optimista i realno je očekivati da ćemo naići na zid, ali treba pokušati.

Šta može konkretno vas četvoro, eventualno petoro, da uradi u Remu?

Možemo da sprečimo donošenje odluka

koje su u interesu vlasti. Za početak, to nije malo. Ako ne možemo da utičemo na predloge koji su došli sa druge strane, da te ljude podsetimo na zakon – da oni tu nisu predstavnici vlasti, a mi predstavnici opozicije, već ljudi koji po savesti treba da odlučuju o pitanjima koja su u funkciji zaštite javnog interesa i primene zakona – a onda ćemo makar sprečiti donošenje nezakonitih odluka i informisati javnost kako bismo joj pružili potpuno jasnu sliku o tome šta se tamo dešava.

Na kraju krajeva, a šta onda možemo da uradimo u Narodnoj skupštini? Šta možemo u bilo kojoj instituciji u Srbiji? Ako se to pitanje tako postavlja – to je potpuni defetizam. Znači ne možemo ništa, hajde da se svi povučemo iz svih institucija.

Čeka se izbor petog člana Saveta Rema. Šta tu očekujete?

Odnos je sad vlasti–nezavisni 4:4, peti član će biti jezičak na vagi, ali to ne mora da znači mnogo, jer kapitalne odluke REM donosi dvotrećinskom većinom. Odnos 5:4 u bilo čiju korist nije odlučujući momenat. Što se tiče petog člana, on dolazi iz kategorije u kojoj smo mi svojim ostankom i insistiranjem izvojevali pobedu: naterali smo vlast da odustane od tvrdoglavog i nezakonitog, u jednom trenutku čak

16. jul 2026. VREME

Datum: 16.07.2026

Medij: Vreme

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Evropska komisija

Napomena:

Površina: 1781

Naslov: Da li bi nas napadali da smo partijski vojnici

Strana: 21,22,23

23

■ **Kampanja vlasti se mogla očekivati. Iako fingiraju, veoma im je stalo da odustanemo od REM-a kako bi oni sami rešavali sve. Zato dežurni, skupo plaćeni botovi plasiraju gadosti na naš račun. Međutim, ono što iznenađuje i što je ispod svakog nivoa jesu insinuacije i optužbe za izdaju koje dolaze iz usta ljudi sa kojima smo u istom stroju**

i kriminalnog favorizovanja praktično Orbanovog kandidata (Ištvan Bodžoni).

Da li je moguće da opozicija nema nimalo snage i volje da pokuša da utiče na save- te nacionalnih manjina, da im kaže: "Lju- di, nemojte da budete predmet manipu- lacije vlasti. Pokušajte da pošaljete svoje nezavisne ljude u taj Savet." Da li se una- pred odriču toga?

Drugo, mi u Srbiji ne znamo kad će biti izbori. To što predsednik svako malo saopštava nekakve datume, to ne znači ništa. Nije isključena mogućnost da ćemo redovne parlamentarne izbore imati u decembru naredne godine. Pre toga će isteći mandat za tri člana Saveta, i to onih iz kategorije "zavisnih". Biće prilike da se biraju ta tri člana. Zar opozicija ne može da pruži baš nikakav doprinos tome da ta tri mesta dobiju nezavisni ljudi?

Znam da su kalkulacije nezahval- ne, ali deo javnosti se nada da bi – s obzirom na to da je ranije forsirani peti član Rema bio pripadnik mađar- ske manjine i, kako i vi kažete, Orba- nov čovek – sada, usled prome- ne vlasti u Mađarskoj, na to mesto mogao doći neko sasvim drugačiji?

Ne mogu da spekuliram šta će se deša- vati. Realno jeste očekivati promene u tom smeru. Ali glavna odgovorna osoba za celokupni ondašnji proces sabotiranja izbora bila je Elvira Kovač, predstavica Saveza vojvođanskih Mađara. Ona je ta koja je u zadnji čas tražila da se pošalje vrlo ružna, diskriminatorna poruka da se ne glasa za Bošnjaka ili Albanku. Novi proces podrazumeva pravo svakog naci- onalnog saveta da predloži svog kandida- ta. Prošlog puta ih je bilo samo tri, sada može biti i više. Jako je bitno da proces bude demokratski i da se demokratske snage za to potrudie. Nismo se mi u tu pri- ču upuštali da bismo sabotirali proces. Mi smo ušli u situaciju 4:4, i sad neko kaže "to

je katastrofalan neuspeh", ja odgovaram – možemo nešto da uradimo.

Da se vratimo onda na to šta se još može uraditi.

Za početak, možemo insistirati, što bi moralo biti imanentno telu kakvo je Savet Rema, na potpunoj javnosti u radu. Ne samo na izuzetno kvalitetnom veb-sajtu, na redovnim i vanrednim konferencija- ma za štampu, nego i na prisustvu pred- stavnika medija sednicama. Tako da jav- nost tačno vidi ko šta govori i ko se za šta tamo zalaže. To možemo čak i u uslovima ovog "praistorijskog" Statuta Rema. REM i dalje primenjuje statut davno umrle Repu- bličke radiodifuzne agencije iz 2005. godi- ne. I nije reč samo o Statutu, već i o Pra- vilniku, ukratko, kompletna normativa je krajnje dubiozna. Taj Statut, koji je u zadnji čas bio urađen, biće jako krupan zadatak za rešavanje.

Drugo, vi ste u situaciji da za mesec ili šest meseci dolazi na red pokretanje postupka za Upravni odbor javnog servi- sa. To je takođe stvar minimalnih standar- da odgovornosti i krupan posao. Naše pri- stustvo tamo može obezbediti da u Upravi- ni odbor RTS-a uđu ljudi koji su stručni, nezavisni i odgovorni. Bez našeg prisustva tamo toga ne bi moglo biti. Drugim reči- ma, jasno je kakav je trenutni kontekst, ali možemo se pomeriti sa mrtve tačke.

Koliko u uspehu tih tzv. sitnih – ili ne tako sitnih – koraka u funkci- ji javnog interesa može biti važna sinergija demokratskog bloka? Ili, šta ako ona izostane?

Znači, treba videti kakav će biti izbor devetog člana. Treba obezbediti maksi- malno kvalitetan monitoring tog proce- sa i najšire moguće učešće javnosti. Tu bismo mogli dobiti prvi znak da se stva- ri pomeraju napred. Ali da, to je moguće isključivo uz odgovarajući angažman svih demokratskih snaga. Ako će deklarativno

neke demokratske snage vršiti opstruk- cije u tom procesu, onda od toga stvarno neće biti ništa.

Rekli ste na početku našeg razgo- vora da niste iznenađeni napadima koji dolaze sa obe strane. Po vašem sudu, odakle oni potiču?

Bilo je jako mnogo pohvala i podrške ljudi iz opozicionih partija, civilnog sekto- ra, nije bilo samo kritika. Ali živimo u čud- nom društvu. Često se setim jednog Andri- čevog opisa, parafrazirajući – dugotrajno robovanje i rđava uprava mogu dovesti do toga da u jednom narodu iščezne ose- ćaj za prepoznavanje razuma, da taj narod nije u stanju da razlikuje ono što mu ide u korist od sopstvene štete. Jako smo bli- zu te situacije, jer se na tome sistemski već dugo radi. Dezinformacije vladaju.

Prirodno je da svako ima kritičko mišlje- nje, čak i ako je ono zasnovano na pogreš- nim premisama. Razumljivo je očekivati da ljudi nisu do kraja upoznati sa činjenica- ma. Ali kada kritike, kakve čujem ovih dana, dolaze od subjekata koji poznaju situaciju, ili bi to morali, onda je to sasvim druga priča.

Kampanja vlasti se mogla očekivati. Iako fingiraju, veoma im je stalo da odu- stanemo od Rema kako bi oni sami rešava- li sve. Zato dežurni, skupo plaćeni botovi plasiraju gadosti na naš račun. Međutim, ono što iznenađuje i što je ispod svakog nivoa jesu insinuacije i optužbe za izdaju koje dolaze iz usta ljudi sa kojima smo u istom stroju. Organizovan botovski napad sa te strane jako zabrinjava jer pokazu- je da je reč o potpuno istom mentalnom sklopu kakav dominira režimom: istina ih zanima samo ako im odgovara, a ako ne – dozvoljene su najprizemnije diskva- lifikacije. I to nekom racionalnom čoveku daje za pravo da se zapita – a sutra, kada oni uzmu vlast, hoćemo li zaista dobiti perfektan demokratski nivo?

Reći ću vam još jednu stvar: ja sam dav- no bio političar i član stranke. Ima 22 godi- ne kako nisam. Ove tri dame sa kojima imam čast da delim funkcije u Savetu Rema nikada nisu bile u stranci. I to me navodi na razmišljanje – da smo kojim slučajem poslušni partijski vojnici, mož- da ovakvih napada na nas ne bi ni bilo.¶

JELENA JORGAČEVIĆ

